

Vești misionare

Experiențe trăite și povestite – Diviziunea America de Sud

Trimestrul 3, 2022

evs
editura viață și sănătate
Pantelimon, 2022

Cuprins

Partea 1: Posedat la 11 ani	3
Partea 2: Hărțuit la școală	4
Partea 3: Abandonați de tată	6
Partea 4: Complotând împreună cu spiritele	8
Partea 5: Vizită surprinzătoare la botez	10
Partea 6: Complotul templului dejucat	12
Partea 7: Tatăl se predă	13
Partea 8: Unirea cu Hristos	15
Partea 9: Creșterea în Hristos	17
Partea 10: Puterea unui Nume	18
Partea 11: Atacul final	20
Partea 12: Tatăl este botezat!	21
Partea 13: Pregătirea pentru a-L vedea pe Isus	23

Partea 1: Posedat la 11 ani

de Andrew McChesney

Într-o dimineață fierbinte de vară, pe fața lui Eduardo, care avea 11 ani, curgea transpirația în timp ce trecea cu skateboardul înainte și înapoi pe stradă, în fața casei sale.

– Eduardo Ferreira dos Santos! a strigat mama. Intră și fă un duș înainte de prânz!

Transpirat și gâfâind, Eduardo s-a îndreptat direct spre bucătărie, uitând de duș și gândindu-se doar la mâncare. Eduardo a ignorat-o pe străina așezată în sufragerie, care aștepta ca unghiile să îi fie date cu lac. Mama avea propria afacere acasă, un salon de înfrumusețare care oferea manichiură și tunsoare.

Înainte să ajungă în bucătărie, Eduardo a fost oprit de sora lui, mai mare decât el cu un an.

– Stai jos și trage-ți răsufierea, a spus ea.

Eduardo s-a supus ascultător și s-a așezat pe un scaun din hol. Imediat, un țipăt demonic i-a scăpat de pe buze. Trupul său tânăr a început să aibă convulsii. Mama s-a repezit la băiat. O voce joasă și distorsionată a vorbit prin gura lui Eduardo, spunându-i mamei să-și predea fiul sau, dacă nu, îl va privi murind. Mama a început să plângă. Necunoscuta din sufragerie a venit în spatele mamei.

– Nu-ți face griji, a spus ea. Fiul tău a fost ales să facă parte din grupul nostru. Eu sunt un lider candomblé.

Mama auzise de candomblé, o religie care a ajuns în Brazilia cu navele de sclavi din Africa la începutul secolului al XIX-lea. Candomblé învăța că oamenii pot fi posedați de spiritele zeilor. Spiritele totuși nu sunt zei, ci îngeri căzuți. Eduardo fusese luat în stăpânire de unul dintre ei, un spirit rău dintr-o legiune care se afla în preajma acelei străine.

După ceva timp, spiritul rău a plecat, iar Eduardo a revenit la normal. Nu și-a amintit incidentul, dar mama nu a putut uita cele întâm-

plate și l-a dus la Templul Candomblé. Preoții templului l-au primit pe Eduardo ca pe un rege.

„Ce onoare”, a spus unul. „Ai fost ales în mod personal de spirite”, a spus altul.

La doar 11 ani, Eduardo a fost introdus în spiritism și în închinarea la Diavol. În următorii șapte ani, a petrecut mult timp la templu, învățând să fie preot. Duhurile rele vorbeau cu el și prin el. Cea mai importantă lecție, au spus ele, era să nu lase niciodată o treabă nefăcută. Dacă începea o sarcină, trebuia să o termine.

Ca adult, Eduardo a devenit mare-preot al unui templu. A câștigat bani de la oamenii care voiau ca el să le blesteme dușmanii. Dar nu putea blestema pe oricine. Spiritele rele i-au interzis să pună blesteme asupra adventiștilor de ziua a șaptea și asupra altor creștini protestanți. Ei sunt protejați, au spus spiritele, adăugând că orice încercare de a-i blestema l-ar face pe Eduardo să-și piardă puterile. Spiritele i-au interzis lui Eduardo să comunice cu adventiștii și cu alți protestanți.

Eduardo și-a găsit o concubină, Sidilene Silva de Oliveira, și ei au avut un fiu, Eduardo Junior. Au avut o viață liniștită până în ziua în care Junior a spus că vrea să se alăture Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

9 iulie

Partea 2: Hărțuit la școală

de Andrew McChesney

Mama era îngrijorată pentru Eduardo Junior. Băiatul de 15 ani, de obicei vesel, devenise încordat și ostil în timp ce locuiau în casa lor din Manaus, Brazilia. Împotriva dorinței ei, el se înscriesese să învețe Capoeira, o artă marțială afro-braziliană.

– Eduardo, nu-mi place ca fiul nostru să învețe arte marțiale, i-a spus ea soțului ei.

– Dar nu este nicio problemă pentru mine să-l iau de la antrenament, a răspuns el. Sala de antrenament se află chiar pe strada Templului Candomblé, unde lucrez.

– Și asta mă deranjează, spuse mama. Nu știu dacă Capoeira și Candomblé sunt în vreun fel legate, dar nu vreau ca fiul meu să se ocupe cu asta.

Tatăl se încruntă.

– Junior mi-a spus că unii băieți îl agresează la școală, a spus el. De aceea a decis să facă arte marțiale.

A doua zi, în timp ce mama aștepta la școală să-l ia acasă pe băiat, a spus ce are pe inimă mamei unuia dintre colegii lui Eduardo Junior, Clifferson, pe care o chema Dilma Araujos dos Santos.

– Fiul meu nu are prieteni potriviți, a spus ea.

Câteva zile mai târziu, Clifferson l-a invitat pe Eduardo Junior la un club de jocuri video care avea loc la el acasă. Mama, încântată că fiul ei și-a găsit un prieten, i-a permis să meargă.

În casa lui Clifferson, Eduardo Junior a găsit mai mulți băieți jucând un joc video sportiv. După ceva timp, Clifferson a oprit jocul și i-a invitat pe băieți să cânte despre Isus. Apoi, băieții au deschis Bibliile și au vorbit despre ce însemna Isus pentru ei.

– Sunteți creștini? întrebă Eduardo Junior.

– Da, spuse Clifferson. La clubul nostru, jucăm jocuri sportive și vorbim despre Isus.

Lui Eduardo Junior îi plăceau noii săi prieteni, iar acum nu mai pierdea nicio astfel de întâlnire.

Într-o zi, mama lui Clifferson l-a invitat pe Eduardo Junior să meargă la biserică împreună cu familia. El a fost fericit să petreacă mai mult timp cu Clifferson și a încetat să mai meargă la cursurile de arte marțiale. El nu îi spunea mamei că merge la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Alpha, din localitate. Îi spunea doar că pleacă în oraș.

Mama a observat curând că Eduardo Junior era nerăbdător să plece și l-a întrebat unde merge. Eduardo Junior i-a arătat canalul

YouTube al bisericii, unde se transmiteau în direct serviciile divine din Sabat. Mama a început să urmărească acest canal.

Într-un Sabat, Eduardo Junior i-a spus mamei că un bărbat și-a pre-dat inima lui Isus și a fost botezat la biserică.

– Vreau și eu să fiu botezat, a spus el.

Câteva Sabate mai târziu, mama l-a însoțit pe Eduardo Junior la biserică. Ea a ascultat cum vorbea instructorul de la Școala de Sabat din Ghidul de studiu al Bibliei pentru adulți. Cineva i-a dat o Biblie și ea a căutat versetele pe care instructorul le citea din Apocalipsa. Un fior i-a trecut pe șira spinării când a citit: „Dar, cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua” (Apocalipsa 21:8).

Acesta este destinul soțului meu, gândi mama. El va pieri în iazul de foc. Din acea zi, ea a început să se roage pentru el.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

16 iulie

Partea 3: Abandonați de tată

de Andrew McChesney

Tatăl lui Eduardo Junior părea să fie mereu supărat după ce mama i-a spus că se duce la biserică adventistă. Fiecare lucru mărunț îl irita. Într-o noapte, când mama a ajuns târziu acasă de la un eveniment al bisericii, a explodat de furie.

A doua zi dimineață, mama a ajuns la clinica stomatologică, unde lucra ca secretară, în Manaus, Brazilia, și a aflat că nu mai are loc de muncă. Clinica se închisese. Tot drumul spre casă, ea s-a întrebat cum să-i spună vestea soțului ei. Dar el nu era acasă și nici nu răspundea

la telefon. Atunci, mama a observat că hainele lui lipseau din dulap. Plecase de acasă.

Mama nu i-a spus niciun cuvânt fiului lor, Eduardo Junior. Băiatul, ocupat la școală și la clubul de jocuri video, a observat abia după trei zile că tatăl era plecat, când a primit un mesaj video WhatsApp pe telefonul său mobil. Tatăl i-a spus că adventismul și credința sa, candomblé, nu pot coexista în aceeași casă.

Mama a primit și ea un mesaj pe WhatsApp. Tatăl a spus că s-a mutat la Templul Candomblé, unde se închină spiritelor rele ca mare-preot.

„Nu voi renunța niciodată la religia mea”, i-a spus el. „Trebuie să accepti acest lucru.”

Mama nu auzise niciodată despre marea luptă dintre Hristos și Satana, dar era îngrijorată și s-a întâlnit cu Ricardo Coelho, pastorul bisericii adventiste de ziua a șaptea locale. Plângând, ea i-a spus că soțul ei era mare-preot Candomblé și că și-a părăsit familia.

Pastorul Ricardo i-a adresat cuvinte de mângâiere și, deschizându-și Biblia, a spus cu blândețe:

– Permiteți-mi să vă împărtășesc câteva sfaturi.

În 1 Corinteni 7:3, el i-a citit: „Bărbatul să-și împlinească față de nevastă datoria de soț; și tot așa să facă și nevasta față de bărbat.” Iar în Proverbele 14:1, el a mai citit: „Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia ne bună o dă rămă cu înseși mâinile ei.”

Privind la mama, el a îndemnat-o:

– Fii o soție bună pentru soțul tău, Eduardo, și roagă-te pentru el!

Versetele din Biblie au încurajat-o pe mama și ea a decis să se roage și mai mult.

Au trecut câteva săptămâni, iar mama a rămas fără bani. Ea a găsit putere citind Biblia și s-a rugat cu cuvintele făgăduinței din Iosua 1:9, care spune: „Întărește-te și îmbărbătează-te! ... Căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine în tot ce vei face.”

Când bunica, mama tatălui, a aflat că familia nu avea mâncare, l-a sunat pe fiul ei, iar el a început să trimită alimente familiei.

Într-o zi, bunica i-a spus mamei că spiritele i-au chemat pe ea și pe Eduardo Junior la templu. Când cei doi au sosit, tatăl era stăpânit

de un duh rău, care vorbea prin el cu o voce joasă și distorsionată. Spiritul a spus că tatăl se poate întoarce acasă, dar l-a amenințat că îl va ucide dacă mama sau Eduardo Junior vor încerca să-l învețe despre religia lor sau să îl invite la biserică.

Tatăl s-a întors acasă în acea zi. Era plecat de două luni. Mama s-a rugat și mai mult.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

23 iulie

Partea 4: Complotând împreună cu spiritele

de Andrew McChesney

Au trecut luni de zile până când mama și Eduardo Junior au aflat de ce tata îi abandonase timp de două luni pentru a locui în templul Candomblé din Manaus, Brazilia. A procedat astfel pentru că Eduardo Junior a vrut să devină adventist de ziua a șaptea.

După ce a asistat la botezul unui bărbat la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Alpha, din localitatea lor, Eduardo Junior i-a spus mamei că și el vrea să fie botezat. Mama i-a spus tatălui și, în timp ce acesta se afla la templu, spiritele rele i-au ordonat să oprească acest plan.

Acasă, tatăl a încercat să-l convingă pe Eduardo Junior să-și reconsidere poziția, dar băiatul a rămas ferm. Spiritele rele au intensificat represaliile, spunându-i tatălui că va fi distrus, dacă nu îl va opri pe Eduardo Junior. Tatăl nu înțelegea în ce fel botezul lui Eduardo Junior l-ar putea distruge, dar a fost de acord cu planul spiritelor ca el să se mute din casă. Spiritele au spus că mama își va pierde atâț soțul, cât și slujba în aceeași zi, astfel că ea va înceta să-l mai ia pe Eduardo Junior

la biserică. Tata nu a vrut să plece de acasă și toată ziua a fost îngrijorat de acest plan. Dar, când mama a ajuns acasă târziu de la un eveniment al bisericii, în acea noapte, fiind furios, el a hotărât să plece.

La început, totul s-a desfășurat conform planului. A doua zi, tata a plecat din casă, iar mama și-a pierdut locul de muncă. Dar restul planului nu s-a adevărat. Spiritele speraseră că mama va rămâne fără bani și nu îl va mai putea duce pe Eduardo Junior la biserică. Însă, când mama nu-și mai putea permite să cumpere benzină, membrii bisericii s-au oferit să îi transporte cu mașinile lor. După două luni, spiritele au declarat că vor crea un nou plan pentru a-l împiedica pe Eduardo Junior să fie botezat. I-au spus tatălui să se întoarcă acasă.

Între timp, băiatul începuse studiile biblice pentru botez. S-a alăturat Clubului Exploratorilor, participa la programele muzicale ale bisericii și ajuta ca tehnician de sunet al bisericii. Deși spiritele rele promisese că îl vor împiedica pe băiat să fie botezat, dorința lui a crescut și mai mult. Spre supărarea tatălui, mama a început să vorbească și ea despre botez.

Pastorul Ricardo a stabilit data botezului lui Eduardo Junior pe 29 octombrie, la un an după ce băiatul auzise pentru prima dată despre Biserica Adventistă, în casa prietenului său Clifferson. Mama lui dorea să fie botezată în același timp cu el. Când i-a spus acest lucru pastorului Ricardo, el a privit-o serios. „Nu poți fi botezată, pentru că nu ești căsătorită legal”, a spus el. Cuvintele acestea au lovit-o ca un pumnal în inimă. Căsătoria ei de conveniență o împiedica să își îndeplinească dorința de a se boteza odată cu fiul ei. Pastorul Ricardo i-a văzut dezamăgirea și i-a spus: „Nu-ți face griji. Roagă-l pe Eduardo să se căsătorească acum cu tine.”

Lacrimile curgeau pe obrajii mamei pe când ieșea din biserică. Se îndoia că tatăl băiatului va fi de acord. Cu toate acestea, ea l-a abordat.

– Am o întrebare, a spus ea. Indiferent cum ai răspunde, relația noastră nu se va schimba. Vrei să te căsătorești cu mine?

Tata s-a încruntat și a afișat o figură de copil supărat. Apoi fața lui a devenit serioasă.

– Nu, spuse el. Nu mă voi căsători niciodată cu tine.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

30 iulie

Partea 5: Vizită surprinzătoare la botez

de Andrew McChesney

A sosit ziua botezului lui Eduardo Junior. Cinci persoane, inclusiv băiatul, urmau să fie botezate la ora 16:00 la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Alpha din Manaus, Brazilia. Tatăl i-a spus mamei: „Nu voi veni. Du-mă la templu.”

În drum spre biserică, mama se întreba cu voce tare dacă tatăl băiatului va veni totuși și va fi îmbrăcat în hainele sale de mare-preot, pe care le purta la Templul Candomblé.

– Nu-mi pasă dacă tata vine în hainele lui de preot, a spus Eduardo Junior. O să-l accept oricum.

La biserică, pastorul Ricardo a anunțat că băiatul va fi botezat primul și l-a invitat să-și spună povestea în timp ce stătea lângă bazinul de botez. El a povestit cum a fost hărțuit la școală și cum colegul său de clasă Clifferson îl invitase la un club de jocuri video, unde cântau despre Isus și discutau despre Biblie. Când Eduardo Junior a terminat de povestit, a intrat în bazinul de botez și și-a întors privirea către biserică. În acel moment, tatăl lui, purtând hainele sale de mare-preot, a intrat în biserică. Mama a izbucnit în lacrimi.

– A venit, a spus ea. A spus că nu va veni, dar este aici.

Capetele s-au întors să privească în spatele sălii. Mama s-a rugat în tăcere, iar membrii bisericii familiarizați cu purtarea bărbatului s-au rugat și ei. Alții se uitau uimiți la veșmintele maiestuoase ale tatălui băiatului. Toată lumea l-a tratat cu respect.

Un diacon al bisericii a venit lângă el, salutându-l.

– Bine ați venit, domnule Eduardo Roberto Fernandez! spuse diaconul. Erați așteptat. Pofțiți!

L-a condus pe tatăl băiatului lângă bazinul de botez, unde Eduardo Junior aștepta să fie botezat. Un milion de gânduri i-au umplut mințile băiatului. „Dumnezeu a plănuțit totul”, se gândea el. „Nimeni nu știa dinainte că voi fi botezat primul, iar tata a sosit exact când am intrat în bazin. Planurile lui Dumnezeu sunt perfecte!”

Era prevăzut ca fiecare dintre cele cinci botezuri să dureze câte 10 minute, dar cel al lui Eduardo Junior a durat o oră. Câțiva prieteni din clubul de jocuri video s-au ridicat și L-au lăudat pe Dumnezeu pentru decizia băiatului și pentru a-l încuraja să fie credincios. Pastorul Ricardo le-a cerut exploratorilor să cânte și toată lumea s-a alăturat cântului lor.

Când Junior a ieșit din apă, copiii din Clubul Explo și-au fluturat bucuroși eșarfele galbene. Eduardo Junior, cu apa șiroid, și-a îmbrățișat tatăl.

– Tati, în ciuda religiei tale, te iubesc foarte mult, a spus el.

Privind publicul, el a adăugat:

– Vă mulțumesc că sunteți aici. Dar, mai ales, îi mulțumesc tatălui meu pentru că este aici.

Apoi, tatăl i s-a adresat fiului său:

– Fiule, accept religia ta pentru că între timp s-au întâmplat multe lucruri supranaturale, a spus el. Te-am ținut departe de religia mea în tot acest timp și nu am vrut să te implici în nicio religie. Cu toate acestea, accept religia ta pentru că simt o energie supranaturală chiar și acum. Sper doar ca propriul meu drum către Isus să nu fie dureros.

După ce familia a urcat în mașină, tata a spus:

– Acesta este un loc atât de plăcut, și oamenii sunt atât de drăguți. El strălucea de bucurie.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

6 august

Partea 6: Complotul templului dejucat

de Andrew McChesney

Au trecut luni de zile până când Eduardo Junior și mama lui au aflat de ce s-a răzgândit tatăl și a venit totuși la botez. Spiritele rele i-au interzis tatălui băiatului să meargă la botezul din Sabat după-amiază, așa că el a refuzat invitația fiului său de a participa. În ziua botezului însă, tatăl s-a simțit neliniștit și i-a cerut mamei să-l conducă la Templul Candomblé din Manaus, Brazilia. În jurul orei 17:00, spiritele de la templu i-au spus bărbatului să se îmbrace în hainele sale de mare-preot și să meargă la Biserica Adventistă Alpha. Ele i-au promis că îi vor lua în stăpânire pe unii oameni din biserică pentru a-l împiedica pe băiat să fie botezat.

Tatăl și-a îmbrăcat hainele și a chemat un taxi. Auzea o legiune invizibilă de spirite rele învârtindu-se în jurul lui. La intrarea în biserică, spiritele au declarat brusc că nu pot intra.

Tatăl și-a amintit de cea mai importantă lecție pe care i-o predaseră spiritele cu ani în urmă: Să nu lăsați niciodată o treabă nefăcută. Dacă începea o sarcină, trebuia să o termine. Tatăl a intrat cu îndrăzneală în biserică. În timp ce pătrundea în sala aglomerată, o energie dulce și sfântă a venit peste el. Nu semăna cu nimic din ceea ce experimentase vreodată și se simțea bine. Mai târziu, și-a dat seama că trebuie să fi fost prezența Duhului Sfânt.

Furia tatălui cu privire la botez a dispărut. Un diacon, Roberto Fernandez, l-a întâmpinat, l-a îmbrățișat și l-a condus la bazinul de botez. Tatăl s-a întors și s-a uitat la adunare, unde a văzut oameni cu capul plecat. El a crezut că sunt speriați, dar mai târziu a înțeles că se rugau. Când l-a văzut pe Eduardo Junior în bazinul de botez, și-a dat seama că spiritele l-au mințit. Eduardo Junior nu a fost forțat să se alăture Bisericii Adventiste. A fost propria lui decizie.

După un imn, pastorul Ricardo și-a ridicat brațul și a spus:

– În calitate de slujitor al Evangheliei, te botez în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Amin!

Apoi l-a scufundat pe Eduardo Junior sub apă. După botez, Eduardo Junior a luat microfonul și s-a uitat la tatăl lui:

– Tati, în ciuda religiei tale, te iubesc foarte mult, a spus el.

Și-a îmbrățișat tatăl și a început să plângă. Cuvintele lui au frânt inima tatălui.

Când ceremonia s-a încheiat, membrii bisericii l-au îmbrățișat pe tatăl băiatului. Era șocat. Nu se așteptase niciodată să fie tratat cu o asemenea dragoste.

– Acesta este un loc atât de plăcut, iar oamenii sunt atât de drăguți, a spus el când a urcat în mașină.

Întors acasă, tatăl i-a chemat pe toți cei pe care îi cunoștea pentru a-i anunța cu mândrie că fiul său a fost botezat. El a descris experiența ca fiind incredibilă.

Mama și-a dat seama că Duhul Sfânt a început să lucreze în inima lui. O pace incredibilă a umplut casa lor timp de patru zile. Apoi, spiritele rele i-au ordonat bărbatului să-i omoare pe mamă și pe băiat.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

13 august

Partea 7: Tatăl se predă

de Andrew McChesney

La patru zile după botezul lui Eduardo Junior, spiritele rele i-au ordonat tatălui să-și omoare familia. Altfel, au avertizat ele, băiatul și mama lui îl vor distruge, deoarece se rugau pentru el. Pentru prima dată, tatăl și-a făcut curajul să-și pună întrebări. „Cum așa?” a spus el. „Nu sunt rugăciunile noastre mai puternice?”

Spiritele s-au retras și i-au spus tatălui băiatului să-și părăsească din nou casa din Manaus, Brazilia. I-au spus să ia o barcă spre unul dintre cele cinci orașe în care preoții Candomblé îl așteptau. Dar, când el a căutat să cumpere un bilet la vapor, niciunul nu era disponibil pentru acele orașe. Singurele bilete erau pentru direcția Coari. Aducându-și aminte că are un unchi în Coari, tatăl a decis să navigheze într-acolo.

Unchiul Cesario Ferreira a fost încântat să-l revadă și a organizat o reuniune de familie. Tatăl nu cunoștea bine acele rude, dar le-a spus că un conflict spiritual a izbucnit acasă. Mătușa Tereza, care avea 92 de ani, îl bătu pe umăr.

– Fiule, este timpul să renunți, a spus ea. Toată viața ta ai servit spiritelor rele. Acum este timpul să-i slujești lui Dumnezeu.

Tatăl părea șocat.

– Ești cumva creștină protestantă? a întrebat el, amintindu-și că spiritele rele îi spusese să stea departe de aceștia.

Mătușa Tereza a zâmbit și a făcut semn către celelalte rude, care zâmbeau.

– Fiule, toți suntem creștini protestanți! a spus ea.

A doua zi, Eduardo, fiind îngrijorat, i-a dat telefon preotului templului pentru sfat. Unchiul Cesario, care pregătea micul-dejun, a auzit conversația. După ce tatăl a închis, el a spus:

– Fiule, știai că Isus alunga duhurile rele?

– Cum a făcut asta? a întrebat el.

În următoarele trei zile, unchiul Cesario i-a citit povestiri biblice despre modul în care Isus alunga spiritele rele. În a patra zi, el a povestit despre bărbatul posedat de o legiune de spirite rele din Marcu 5:1-19. Tatăl lui Eduardo a fost surprins că spiritele i-au spus lui Isus: „Numele meu este «legiune» ... pentru că suntem mulți.”

– Este adevărat! a spus el. Când am fost la biserică pentru botezul lui Eduardo Junior, am fost însoțit de o legiune de spirite rele.

A cincea zi, unchiul Cesario nu a mai spus nicio povestire biblică. Tatălui îi era frică să întrebe de ce și a plecat să facă o plimbare lungă. În acea seară, s-a supărat când un preot al templului l-a sunat să-i ceară ajutor pentru a face rost de animale pentru sacrificii.

„Spiritele să fie sacrificate!” a scăpat el printre dinți. „Mi-au poruncit să-miucid propriul fiu. Rezolvați-vă problemele fără mine!”

Tatăl băiatului, încă supărat, s-a așezat la masă pentru a lua cina.

– Fiule, a spus unchiul Cesario, știai că Diavolul i-a ucis lui lov fiii și fiicele?

Tatăl nu auzise niciodată de lov și a plâns când a auzit această povestire din Biblie. La final, tatăl a spus:

– Am luat o decizie. Voi părăsi Candomblé și Îl voi cunoaște pe Dumnezeuul adventiștilor. Am rugămintea să vă rugați pentru mine. Diavolul va încerca să mă omoare.

A doua zi, tatăl s-a întors acasă și a anunțat-o pe mama despre decizia sa.

– Sunt dispus să-L urmez pe Dumnezeuul tău, a spus el.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

20 august

Partea 8: Unirea cu Hristos

de Andrew McChesney

La o săptămână după ce și-a oferit inima lui Isus, tatăl a început curățenia la templul din Manaus, Brazilia. El a adunat zeii și altarele de piatră unde sacrificase animale și se închinase în fața spiritelor rele. La cererea spiritelor, tatăl a trimis articolele din templu la două femei dintr-un alt oraș.

A terminat sarcina aceasta într-o zi de vineri. Când a urcat în mașina lui, spiritele rele au mormăit că vor să-l omoare. Deodată, o umbră întunecată în formă de bărbat și formată din trei spirite a intrat în mașină. Spiritele i-au arătat bărbatului o lumină îndepărtată. Din lumină se profila o cruce, plină de noroi. Spiritele au rânjit, spunând că acesta era

sfârșitul pentru el. „Ca om mort, pot să fac o ultimă declarație?” a întrebat tata. Fără să aștepte un răspuns, el a spus: „Isuse, Te rog, stai lângă mine în mașină și du-mă acasă!” Umbra întunecată a dispărut. A fost prima dată când el l-a chemat pe Isus și s-a simțit protejat.

În dimineața următoare, tatăl băiatului a participat pentru prima dată la serviciile de închinare din Sabat. Era un Sabat al Sfintei Cine și a simțit o energie supranaturală similară cu ceea ce experimentase la botezul lui Eduardo Junior. Atunci când cineva s-a apropiat și i-a spălat picioarele, păcatele lui i-au trecut prin fața ochilor. Lacrimile îi curgeau pe obraji când l-a cerut iertare lui Dumnezeu. A simțit că Duhul Sfânt îl spăla și îl făcea curat.

La scurt timp, tatăl a cerut-o în căsătorie pe mama și s-au căsătorit oficial. Mama era deosebit de fericită. Acum putea fi botezată.

Cu o zi înainte de botez, tatăl și fiul au mers la Biserica Adventistă Alpha pentru a asculta cum se face repetiția de cor unde cânta și mama băiatului. O scară, care era folosită pentru decorarea bisericii, a alunecat brusc, iar bărbatul care stătea pe ea s-a izbit de tatăl lui Eduardo Junior, trântindu-l la podea.

Tatăl l-a asigurat că se simte bine, dar, o clipă mai târziu, a început să țipe. Două duhuri rele l-au luat în stăpânire. Eduardo Junior a alergat la tatăl lui, care stătea întins pe pământ cu trupul tremurând. Un spirit i-a mârâit printre dinți că ar fi vrut să-l omoare pe tatăl lui cu acea scară.

Eduardo Junior auzise despre marea luptă dintre Hristos și Satana, dar nu fusese niciodată martor la această luptă în viața reală. S-a rugat. Corul a cântat în acel moment: „Isus Hristos, Tu ești Mirele, Semănătorul, Tatăl meu și Păstorul meu, Mărgăritarul de mare preț. Hristos, Tu ești totul.”

Mama a apucat mâinile încleștate ale tatălui și a încercat să le îndrepte. Erau îngrozitor de reci. Un spirit a șuiert cu ură asupra ei.

Atunci, tata a vorbit cu o voce stinsă și îndepărtată.

– Doare, a spus el.

După aproximativ o oră de rugăciune și cântări, tatăl și-a revenit. Deși suferea, în dimineața aceluia Sabat tatăl a venit împreună cu

Eduardo Junior la biserică pentru a asista la botezul mamei. Cu bucurie, mama a fost scufundată în apă.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

27 august

Partea 9: Creșterea în Hristos

de Andrew McChesney

După botezul mamei, tatăl s-a confruntat cu o luptă spirituală grea. Spiritele rele îl stăpâneau noaptea și el se chinuia să doarmă. Ori de câte ori era posedat și spiritele o vedeau pe mama, își arătau ura lor pentru ea. Tatăl și mama și-au întărit credința rugându-se și studiind lecția de la Școala de Sabat în fiecare zi. Tatăl a învățat să se roage în genunchi și să aibă timp personal cu Dumnezeu. Cuplul și-a făcut obiceiul de a se ruga, de a avea devoțiune personală și de a studia zilnic lecția de la Școala de Sabat.

Mama a avut încredere în Dumnezeu și a simțit grija Lui constantă. Ea a aflat credință și siguranță în Biblie, iar câteva versete au ajutat-o în special în timpul luptei soțului ei cu spiritele rele. „Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă Diavolului, și el va fugi de la voi”, a citit ea în Iacov 4:7. Apoi, în 2 Tesaloniceni 3:3: „Credincios este Domnul: El vă va întări și vă va păzi de cel rău.” Ea a invocat promisiunea lui Isus din Ioan 10:10: „Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” Când găsea în Biblie vreun verset care o ajuta sau îi dădea speranță, îl copia într-un jurnal special și se ruga lui Dumnezeu spunând acele versete în timpul ei de rugăciune de la 5:00 dimineața.

Mama a scris, de asemenea, o rugăciune specială pentru soțul ei, pe care a rostit-o în fiecare dimineață timp de un an. Ea se ruga ast-

fel: „Doamne, Te rog ca soțul meu, Eduardo, să se întoarcă la Tine din toată inima. Ajută-mă să-l iubesc și să-mi reînnoiesc dragostea pentru el. Mă predau Ție, Doamne, și Ți cer să-l binecuvântezi în timp ce el încearcă să Te onoreze. Disciplinează-l atunci când este nevoie. Transformă-l într-un bărbat care să dorească să Te urmeze. Ajută-mă să-l încurajez și să-l respect. Ajută-mă să-l iubesc. Mă rog aceasta în numele lui Isus. Amin!”

Între timp, tatăl a început studiile biblice pentru pregătirea botezului. El a vrut să fie botezat pe 29 octombrie, exact la un an de la botezul lui Eduardo Junior. În timp ce tatăl studia Biblia, el a urmărit curios predici pe YouTube ale predicatorilor adventiști. El a urmărit, de asemenea, predici de la alte confesiuni creștine, dorind să le testeze învățăturile cu Biblia. Spre surprinderea lui, spiritele rele l-au batjocorit în timp ce îi asculta pe ceilalți predicatori, spunând că l-ar fi trimis la una dintre bisericile lor, mai degrabă decât la Biserica Adventistă, dacă ar fi știut că el este interesat de acei predicatori.

Tatăl a încetat să mai urmărească celelalte predici. *Acum știu că sunt în biserică potrivită!* a gândit el.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

3 septembrie

Partea 10: Puterea unui Nume

de Andrew McChesney

Tatăl a fost trezit de mâini invizibile care îl strângeau de gât, în Manaus, Brazilia. În zadar a încercat să îndeparteze acele mâini. În cele din urmă, a șoptit cu greu: „Doamne, Te rog, ajută-mă!” Dar strânsoarea mortală s-a intensificat și mai mult. Când toată speranța părea pierdută, a auzit o voce blândă spunând: „Cere-l lui Isus să te ajute. Rostește numele lui Isus.”

„Isuse, salvează-mă!” a strigat tatăl. Măinile nevăzute și-au eliberat imediat strânsoarea. Tatăl băiatului, gâfâind, a înțeles pentru prima dată puterea numelui lui Isus. Încă zăcând în pat, el a exclamat cu bucurie: „Sunt mântuit prin Numele lui Isus! Sunt mântuit prin sângele lui Isus și prin jertfa lui Isus!” Din acea zi, Tatăl a chemat Numele lui Isus ori de câte ori duhurile rele îl hărțuiau.

Pe măsură ce studiile de botez continuau, tatăl a fost uimit să afle că Dumnezeu condamnă spiritismul pe care el îl practicase în Templul Candomblé. În Deuteronomul 18:9-14, el a citit: „Să nu fie la tine nimeni ... care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului.” În Cele Zece Porunci, el a citit: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine” (Exodul 20:3). El s-a gândit: *M-am închinat altor zei*. Continuând capitolul, a mai citit: „Să nu-ți faci chip cioplit”, apoi și-a spus: *Am practicat tot ceea ce Dumnezeu numește urâciune*. Când a ajuns la porunca a patra – „Adu-ți aminte de ziua Sabatului ca să o sfințești” – i-a spus mamei: „Am greșit ziua. Spiritele mi-au spus să sfințesc o altă zi.”

În Apocalipsa 21:8, el a citit: „Dar, cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”

Era același verset pe care îl citise mama când a mers prima oară la Școala de Sabat și care o îndemnase să înceapă să se roage pentru soțul ei. Când el a citit versetul, și-a dat seama că în trecut mergea pe calea care se îndrepta spre iazul de foc.

Tatăl băiatului a făcut un progres important când studiul biblic a abordat starea morților. A citit că oamenii dorm după moarte și nu au spirite care zboară prin împrejurimi. „Corpul moare și acesta este sfârșitul”, i-a spus el, surprins, mamei. „Suflarea de viață este ceea ce se întoarce la Dumnezeu.” Spiritele rele învățau că sufletele oamenilor plutesc după ce trupurile lor mor și că unele dintre acele spirite se numărau printre legiunea de spirite rele care îi înșoțeau pe liderii Candomblé.

Spiritele rele au continuat să-l necăjească pe tatăl lui Eduardo Junior. Dar cu cât atacau mai mult, cu atât el chema mai mult numele lui Isus. A crescut în el dorința de a-i conduce pe alții la Hristos. „În loc să-i învăț pe oameni calea întunericii”, a gândit el, „ar trebui să-mi folosesc cunoștințele și propria experiență pentru a-i ghida pe oameni către lumină.”

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

10 septembrie

Partea 11: Atacul final

de Andrew McChesney

Vineri seara, cu două săptămâni înainte de botezul tatălui lui Eduardo Junior, el s-a supărat în mod inexplicabil după ce oaspeții au părăsit casa în urma unui studiu biblic într-un grup mic, în Manaus, Brazilia. El a anunțat că va dormi în sufragerie. Noaptea era mai întunecată decât de obicei. Electricitatea s-a oprit în cartier, lăsând casele și străzile în întuneric absolut.

În jurul orei 1:00 dimineața, Eduardo Junior s-a trezit la sunetul unei voci care striga că tatăl lui nu va fi botezat. Băiatul era speriat și nu știa ce să facă. A rămas în camera lui să vadă ce se va întâmpla.

Vocea a țipat din nou, spunând că tatăl nu va fi botezat. Eduardo Junior a așteptat iar. A auzit pe cineva intrând în camera lui.

– Te rog, fiule, roagă-te cu mine, a spus tata. Inamicul atacă din nou.

O altă voce s-a auzit:

– Ce se întâmplă?

Era mama. Când a auzit țipetele din sufragerie, s-a așezat în genunchi și a început să se roage. Acum ea i-a invitat pe băiat și pe tatăl lui să i se alăture, pentru a-l implora pe Isus să alunge spiritele rele. După câteva minute de rugăciune, mama le-a sugerat să iasă din casă, unde se vor putea vedea unul pe altul în lumina slabă a lunii.

Afară, tatăl a spus că îi este sete. Eduardo Junior s-a oferit să se întoarcă în casă și să ia un pahar cu apă. În bucătărie, a zărit pe podea o pată întunecată și misterioasă. A chemat-o pe mama, a arătat spre acea pată și a întrebat:

– Ce o fi asta?

Mama s-a uitat atentă spre podea.

– E păr! a spus ea.

Băiatul și mama lui au ieșit din nou afară și s-au uitat mai atent la tata. Din capul lui lipseau smocuri mari de păr. Părea de parcă cineva luase o foarfecă și i-ar fi tăiat părul la întâmplare.

Tata și-a dus mâinile în vârful capului și a tresărit.

– Va trebui să mă rad pe cap, a spus el. Nu-i nimic dacă voi fi chel.

Când soarele a răsărit în dimineața aceluia Sabat, tatăl se simțea extenuat. Se simțea neobișnuit de slăbit după atacul nocturn al spiritelor rele, de parcă ar fi primit o bătaie zdravănă. A decis să rămână acasă și să se roage, în loc să meargă la biserică. După ce mama și Eduardo Junior au plecat, el s-a rugat: „Isuse, nu-i lăsa să-mi ia trupul în stăpânire. Te rog, fii aproape de mine. Nu vreau să mai fiu posedat.”

Deschizându-și Biblia, el a citit în Psalmii 37:5: „Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra.” Tatăl a înțeles că Isus îi spunea să nu se teamă. Isus îl va călăuzi și va ajunge să se boteze. Desigur, spiritele rele nu l-au mai posedat niciodată pe tatăl băiatului, după acea noapte de vineri. Dar încă le putea auzi.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

17 septembrie

Partea 12: Tatăl este botezat!

de Andrew McChesney

Ziua botezului tatălui lui Eduardo Junior a sosit în sfârșit, iar el a venit împreună cu mama și cu băiatul la Biserica Centrală Adventistă

de Ziua a Șaptea din Manaus, Brazilia, o biserică mai mare, unde avea să aibă loc botezul. Aproximativ 400 de persoane erau așezate în sala principală. Pastorul Sergio Alan A. Caxeta, președintele Conferinței Centrale Amazoniene a Bisericii Adventiste, al cărei teritoriu include Manaus, a întrebat-o pe mama cum se simte, în timp ce ea și Eduardo Junior se așezau în primul rând.

– Suntem bine, a spus ea, zâmbind fericită.

Pastorul a recunoscut că se simțise neliniștit până în acea după-amiază. Apoi se rugase: „Doamne, Te rog ajută-mă. Nu pot face asta singur. Vreau pacea Ta, ca să pot avea certitudinea că puterea Ta este aici când îl botez pe Eduardo.” După rugăciune, orice îndoială dispăruse.

Ricardo Coelho, pastorul familiei de la biserica Alpha, l-a condus pe tatăl băiatului la etajul doi, unde fuseseră rezervate locuri pentru cei 300 de membri ai bisericii Alpha. Tatăl i-a salutat pe Dilma Araujos dos Santos și pe fiul ei, Clifferson, primele persoane care i-au îndrumat familia spre Biserica Adventistă, iar apoi i-a salutat și pe ceilalți. Apoi, pastorul Ricardo i-a cerut tatălui să se întoarcă jos pentru a îmbrăca haina de botez.

În timp ce tatăl cobora scările, un bărbat a sărit brusc și s-a repezit spre el. Eduardo s-a întors să-l privească pe bărbat și, când privirile lor s-au întâlnit, pupilele acelui bărbat s-au dat peste cap și ochii i s-au albit. Apoi, bărbatul a căzut pe scări zvârcolindu-se. „Mi s-a ordonat să-lucid!” a răcnit el.

Ascuns într-un buzunar, bărbatul avea un pumnal mic, acel tip de pumnal pe care tatăl îl folosea cândva pentru a sacrifica animalele la templu. Dar înainte ca bărbatul să poată scoate pumnalul, pastorul Ricardo și alți câțiva bărbați l-au ridicat și l-au condus într-o cameră din spate, unde au găsit arma.

La scurt timp, tatăl a intrat în bazinul de botez. Membrii bisericii Alpha au cântat un imn de la nivelul doi al clădirii, în timp ce el a fost scufundat sub apă. După aceea, pastorul Ricardo a povestit bisericii despre tentativa de atac și l-a invitat în față pe un medic, Luiz, ca să vorbească. Luiz, care îl examinase pe atacator în camera din spate, era un oaspete frecvent al bisericii, dar nu își încredințase niciodată viața lui Isus.

– Nu am înțeles până astăzi realitatea mării lupte dintre Hristos și Satana, a spus el, cu vocea tremurândă. Am fost martorul acestei lupte chiar acum. Slavă Domnului că nu s-a întâmplat nimic rău. Aici este puterea lui Dumnezeu. A început să plângă. Fiind cardiolog, am luat pulsul atacatorului, a spus el. Nu am văzut niciodată ceva atât de anormal. Pulsul îi era prea rapid. Niciun om nu ar putea avea un puls atât de mare și să trăiască.

Experiența aceasta i-a schimbat viața lui Luiz și el a decis să fie botezat. S-a aflat că atacatorul cu cuțitul se lupta cu posesia satanică de ceva vreme. Spiritele rele au plecat când un pastor i-a predat studii biblice, câteva luni mai târziu. Prin botezul tatălui băiatului, cel puțin două suflete au fost conduse la Isus.

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.

24 septembrie

Partea 13: Pregătirea pentru a-L vedea pe Isus

de Andrew McChesney

Spiritele rele au tăcut. Tatăl lui Eduardo Junior crede că prin botez Hristos a câștigat o victorie asupra lui Satana și de aceea Diavolul a încercat atât de mult să îl împiedice.

Pacea a umplut casa familiei. Mama este diaconasă a bisericii și cântă în continuare în cor. Eduardo Junior are 17 ani și termină în curând liceul. Tatăl, care are 43 de ani, a împărtășit povestea sa incredibilă în bisericile din Brazilia, iar mulți dintre cei care au auzit-o și-au dedicat viața lui Isus. În Coari, unde tatăl a decis să-L urmeze pe Isus, 16 oameni și-au oferit inima lui Hristos după ce au auzit mărturia lui.

Tatăl recunoaște că nu povestea lui, ci Duhul Sfânt schimbă inimile.

– Experiența mea este șocantă, dar văd Duhul Sfânt lucrând în inimile lor în timp ce ei ascultă, a spus el.

Pe lângă faptul că își împărtășește experiența, tatăl vinde Biblii, pe care le-a prezentat mamei sale, surorii sale mai mari și celor doi frați mai mici. El se roagă pentru ei. Mama lui a încetat să se închine în Templul Candomblé cu mult înainte de botezul lui. Când a aflat că spiritele rele încearcă să-l omoare, s-a hotărât să nu mai aibă nimic de-a face cu ele.

În timp ce tatăl lui Eduardo Junior se bucură de noua sa viață în Hristos, el rămâne vigilent, rugându-se și citind Biblia în fiecare zi. El își amintește de 1 Petru 5:8, care spune: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, Diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

De asemenea, își aduce aminte de avertismentul din Matei 12:43-45, unde Isus a spus: „Duhul necurat, când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, și n-o găsește. Atunci zice: «Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.» Și, când vine în ea, o găsește goală, măturată și împodobită. Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el: intră în casă, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi.”

Dar tatălui băiatului nu îi este teamă. „Chiar acum Diavolul nu are nicio putere asupra mea”, a spus el. „Asta este ceea ce predic în fiecare biserică pe care o vizitez.”

El visează la ziua în care îl va întâlni pe Isus față în față. „Mă rog ca Domnul să nu mă părăsească niciodată. De asemenea, mă rog ca eu să nu renunț la El”, a spus el. „Mă rog să rămân credincios și să perseverez până la sfârșit. Am speranța că Îl voi vedea. Aceasta este speranța mea.”

Darul tău din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la deschiderea a opt biserici în Diviziunea America de Sud, incluzând patru în Brazilia, unde locuiesc Eduardo Ferreira dos Santos și familia lui.